

ת"ד 4898/07/17 - נועה חיה קולבסקי-גני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 4898-07-17 מדינת ישראל נ' קולבסקי-גני
תיק חיצוני: 159594/2017

בפני כבוד השופטת טל תדמור-זמיר
מבקשת נועה חיה קולבסקי-גני
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 27.11.17, בהעדר המבקשת, בגין עבירות של סיכון הולך רגל במעבר חציה בנסיבות מחמירות, נהיגה בקלות ראש והתנהגות שגרמה נזק לגוף.

המבקשת טוענת שהיא לא ידעה על מועד הדיון ומעולם לא קיבלה את הזימון לדיון. כן טוענת המבקשת כי אין די באישור המסירה, שבו צוין כי דבר הדואר "לא נדרש", כדי ללמד כי היא קיבלה את ה"פתק" המודיע על קיומו של דבר דואר רשום שממתין לה בסניף הדואר, שכן לא סומן על גבי אישור המסירה שהדואר השאיר הודעה על כך בכתובתה. המבקשת הוסיפה וטענה כי הדואר לא מילא את שמו ולא פירט את המועד והשעה בה כביכול מסר את דבר הדואר.

המשיבה טוענת שדבר הדואר "הודבק" על דלתה של המבקשת, קרי, היא זומנה כדיון. עוד טוענת המשיבה כי פסק הדין נשלח לאותה כתובת אליה נשלחה ההזמנה ועובדה כי המבקשת קיבלה אותו.

לכן ביקשה המשיבה לדחות את הבקשה.

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הלכה היא כי בשלב דיוני זה, על המבקש הנטל להוכיח כי סיבת אי התייצבותו לדיון הייתה מוצדקת ולחילופין, כי נגרם לו עיוות דין בעצם הרשעתו. כך למשל, בע"פ 70050/99 **חרובי פארס נ' מדינת ישראל** (מחוזי ת"א) נקבע כיבקשות לביטול הכרעת דין תתקבלנה רק כאשר מתקיימות **"נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי."**

מן הכלל אל הפרט -

לעניין אי ההתייצבות לדין - עיון באישור המסירה שעמד בבסיס מתן פסק הדין מלמד כי אכן נעדרים בו פרטים חיוניים כדוגמת סימון בדבר הודעה על הפניית דבר הדואר, שם הדואר, התאריך והשעה בה ביקר במקום (לעניין זה ראו עפ"ת 61874-01-17 **עזריה בן נ' מדינת ישראל** (2.2.17)). לא מצאתי באישור המסירה אינדיקציה לכך שהוא הודבק על דלת המבקשת, כטענת המשיבה. מנגד, באישור המסירה שנשלח למבקשת לאחר מתן פסק הדין, צוין כי המבקשת עזבה את אותה כתובת.

בנסיבות, אני סבורה כי לא ניתן לקבוע באופן גורף כי המבקשת אכן ידעה על מועד הדין.

אשר לגרימת עיוות דין - המבקשת טענה כי מדובר בתאונה בלתי נמנעת. איני מתעלמת מהעובדה כי הטענה נטענה מבלי שצורפו לה תימוכין, ברם סבורה כי יש בה כדי לחזק את המסקנה שיש לבטל את פסק הדין במקרה דנן.

על כן, אני מבטלת את פסק הדין אשר ניתן בהעדר הנאשמת ביום 27.11.17 וקובעת **הקראה ליום 3.1.18 בשעה 12:00**.

על המאשימה להצטייד בתיקה למועד האמור.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.